

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Aleše Sabola v právní věci žalobců: **a) K. J., b) Mgr. K. J., LL. M.**, žalobce a) zastoupen žalobcem b) jako zákonným zástupcem, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2019, čj. MHMP 1839555/2019, o námitce podjatosti soudců ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 8 A 143/2019,

t a k t o :

Soudci Městského soudu v Praze JUDr. Slavomír Novák, Mgr. Andrea Veselá a Mgr. Jana Jurečková **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 8 A 143/2019.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci v řízení o žalobě ve věci výše označené namítli podjatost soudců osmého senátu Městského soudu v Praze (dále „městský soud“) a navrhli jejich vyloučení z projednávání a rozhodování této věci. Tuto námitku odůvodnili tím, že ačkoliv v žalobě vymezili šest účastníků řízení (dva žalobce a čtyři „účastníky řízení“ bez jejich bližšího rozlišení), městský soud dle obsahu spisu okruh účastníků omezil na pouhé dva, čímž jednoznačně deklaruje svůj postoj k účastníkům, potažmo k výsledku rozhodnutí ve věci. Žalobci dodávají, že není jasné, zdali se podjatost jednotlivých členů vztahuje k vyloučeným účastníkům řízení, k těm zbylým, s nimiž je řízení dále vedeno, anebo zda podjatost vyplývá ve vztahu k věci samé, např. z jejich osobních poměrů. Je nicméně notorií, kterou má soud znát, že legitimaci účastníků lze vztáhnout až ke dni rozhodnutí ve věci samé. Intenzitu ohrožení práv žalobců zvyšuje i skutečnost, že s podáním žaloby požádali rovněž o odklad vykonatelnosti napadeného správního rozhodnutí, které je zkracuje na právech. Popsaný postup městského soudu je v rozporu s právem žalobců na spravedlivý proces.

[2] K námitce se vyjádřili všichni soudci příslušného senátu městského soudu shodně tak, že nemají poměr k dané věci, účastníkům nebo k jejich zástupcům. Nepodíleli se rovněž na projednávání nebo rozhodování dané věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení.

[3] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že námitka podjatosti není důvodná.

[4] Předně Nejvyšší správní soud uvádí, že vymezení účastníků uvedené v záhlaví tohoto usnesení vychází z toho, jak jejich okruh dle soudního spisu dosud vymezil městský soud (viz usnesení o nepřiznání odkladného účinku žalobě ze dne 18. 12. 2019, čj. 8 A 143/2019-9). Z této skutečnosti nelze jakkoliv usuzovat posouzení správnosti či nesprávnosti postupu

městského soudu při vymezení účastníků řízení o žalobě, kterým se Nejvyšší správní soud v řízení o námitce podjatosti nemůže jakkoliv blíže zabývat.

[5] Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[6] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak ji zákon stanovil, je tato příslušnost zásadně dána, a postup, jímž je věc odnímána příslušnému soudci, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezájatě a spravedlivě (viz konstantní judikatur, např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 1. 2005, čj. Nao 54/2004-84, ze dne 28. 4. 2005, čj. Nao 8/2005-31, ze dne 27. 7. 2017, čj. Nao 227/2017-22, ze dne 15. 8. 2018, čj. Nao 172/2018-22, anebo ze dne 28. 11. 2019, čj. Nao 201/2019-39).

[7] Reálné pochybnosti o podjatosti namítaných soudců může navíc vyvolat pouze konkrétní tvrzení účastníků týkající se vztahu soudců k projednávané věci, jejím účastníkům či zástupcům. Úsudek o podjatosti soudců, a tedy jejich nemožnosti rozhodnout nestranně a nezávisle, nemůže být založen pouze na důvodech spočívajících v procesním postupu daných soudců v řízení (§ 8 odst. 1 *in fine* s. ř. s.). Žalobci neuvedli, že by jim bylo známo, že soudci osmého senátu městského soudu projednávající podanou žalobu mají k věci nebo účastníkům řízení osobní poměr. V tomto směru naopak sami konstatovali, že není jasné, v jakém smyslu je podjatost soudců v souvislosti s vymezením okruhu účastníků konkrétně založena. Takovou námitku tak nelze považovat za důvodnou ve smyslu § 8 odst. 5 s. ř. s, neboť zejména nepopisuje žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by podjatost soudců mohla plynout. Za dostatečně konkrétní nelze považovat ani tvrzení, že je zvýšena intenzita ohrožení práv žalobců uplatněním návrhu na odkladný účinek, neboť ani taková skutečnost zákonně popsané důvody podjatosti nezakládá, a o tomto návrhu navíc městský soud již před uplatněním námítky podjatosti rozhodl výše již zmíněným usnesením. Zbývá dodat, že výhrady proti procesnímu postupu krajského (městského) soudu nepochybně mohou být součástí námítek případné kasační stížnosti proti rozhodnutí městského soudu ve věci samé. Smyslem uplatnění námítky podjatosti však nemůže být nahrazovat zákonem předvídané opravné prostředky.

[8] Nejvyšší správní soud dospěl v posuzované věci k závěru, že nejsou naplněny podmínky pro to, aby uvedení soudci byli vyloučeni z projednání a rozhodnutí shora uvedené věci. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 29. ledna 2020

Milan Podhrázký
předseda senátu